

Чл. 8. (Изм. - ДВ, бр. 86 от 2006 г.)■ (1) Медиатор може да бъде само дееспособно лице, което отговаря на следните изисквания:

1. не е осъждано за престъпления от общ характер;
 2. завършило е успешно курс на обучение за медиатор;
 3. не е лишено от право да упражнява професия или дейност;
 4. (доп. - ДВ, бр. 9 от 2011 г.)■ има разрешение за дългосрочно или постоянно пребиваване в Република България, ако лицето е чужд гражданин;
 5. вписано е в Единния регистър на медиаторите към министъра на правосъдието.
- (2) (В сила от 1.01.2007 г.) Изискването по ал. 1, т. 4 не се прилага за граждани на държавите - членки на Европейския съюз, на другите държави на Европейското икономическо пространство и на Швейцария.

(3) (Доп. - ДВ, бр. 77 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.)■ Министърът на правосъдието или определено от него длъжностно лице от състава на министерството издава удостоверение на медиатора за вписването му в Единния регистър на медиаторите.

(4) Министърът на правосъдието одобрява със заповед организациите, които обучават медиатори. Условието и редът за одобряването им, както и изискванията за обучението на медиаторите се определят с наредба на министъра на правосъдието.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 77 от 2018 г., в сила от 1.01.2019 г.)■ Когато лицето - кандидат за медиатор, и организацията, която кандидатства да обучава за медиатори, не отговарят на нормативните изисквания, министърът на правосъдието или определено от него длъжностно лице от състава на министерството отказва със заповед вписването в Единния регистър на медиаторите, съответно одобряването. Заповедта може да се обжалва по реда на [Административнопроцесуалния кодекс](#) пред съответния административен съд.